

ВСЕУКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА СПІЛКА СПОЖИВЧИХ ТОВАРИСТВ
(УКРКООПСПІЛКА)

Житомирський кооперативний фаховий коледж бізнесу і права

Затверджую
Голова приймальної
комісії

Олена СИЛАНТЬЄВА

«08» травня 2026 року

**ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ У ФОРМІ ТЕСТУВАННЯ З УКРАЇНСЬКОЇ
МОВИ
ДЛЯ ОСІБ, ЯКІ ВСТУПАЮТЬ НА ОСНОВІ БАЗОВОЇ ЗАГАЛЬНОЇ
СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ**

Житомир - 2026

Пояснювальна записка

Програму письмової співбесіди з української мови у формі тестування для вступників на основі базової загальної середньої освіти до Житомирського кооперативного фахового коледжу бізнесу і права для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра розроблено з урахуванням чинної програми з української мови для 5-9 класів (наказ Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804).

Пропонована програма передбачає виявлення рівня знань абітурієнтів з таких розділів: «Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Розвиток мовлення».

Метою співбесіди у формі тестування з української мови є: виявлення та оцінка рівня навчальних досягнень абітурієнтів; оцінка ступеня підготовленості вступників до подальшого навчання в коледжі.

Зміст програми

Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія.

Алфавіт. Наголос. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.

Лексикологія. Фразеологія

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова. Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

Будова слова. Словотвір

Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.

Морфологія

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні й загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (у власних чоловічих та жіночих іменах).

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки,

синтаксична роль. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста і складна форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на *-но*, *-то*). Безособові дієслова. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідмін. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на *-но*, *-то*.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого і найвищого ступенів. Правопис прислівників на *-о*, *-е*, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні і підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.

Частка як службова частина мови. Правопис часток.

Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

Синтаксис

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами та частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення.

Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань)

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).

Просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

Складне речення. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Смислові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення. Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

Безсполучникове складне речення. Безсполучникове складне речення.

Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.

Стилістика

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Розвиток мовлення

Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення.

Список рекомендованої літератури

1. Авраменко О. Українська мова : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Грамота, 2017.
2. Глазова О.П. Українська мова. 5 кл. : підруч. для закладів загальної середньої освіти. – Вид. 2-ге, доопр. – К. : Видавничий дім «Освіта», 2018.
3. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. – Київ: Генеза, 2016.
4. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: підруч. для 7-го кл. загальноосвіт. навч. закл. – Київ : Генеза, 2015.
5. Заболотний О., Заболотний В. Українська мова: підруч. для 6-го кл. закл. загальн. серед. освіти. – 2-ге вид., переробл. – Київ : Генеза, 2020.
6. Орфографічний словник української мови : близько 35000 слів / А. А. Бурячок. – 3. вид. – К. : Наукова думка, 2000.
7. Словник фразеологізмів та сталих виразів сучасної української мови. 5–11 класи / Олександра Богданова, Марина Коновалова. – К. : Основа, 2019.
8. Тлумачний словник-мінімум української мови: близько 7500 слів / уклад. Л. О. Ващенко, О. М. Єфімов. – 3. вид., виправ. і доп. – К. : Довіра, 2001.
9. Українська мова та література : Довідник. Завдання в тестовій формі : І ч. / Олександр Авраменко, Марія Блажко. – Київ : Грамота, 2021.

Інтернет-ресурси

1. <https://zno.osvita.ua/>
2. <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi>
3. <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalniprogrami/ukrayinskij-pravopis-2019>
4. <http://slovopedia.org.ua/>
5. <https://ukrainskamova.com/>
6. <https://webpen.com.ua/>
7. https://lms.e-school.net.ua/course_category/9-klas/
8. <https://interactive.ranok.com.ua/course/serednya-ta-starsha-shkola/ykranska-mova-9-klas-dlya-ykr-shkl>
9. <https://interactive.ranok.com.ua/course/serednya-ta-starsha-shkola/ykranska-mova-materiali-do-posbnikv?chapter=0>

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директорка ЖКФКБП

Олена СИЛАНТЬЄВА

" 08 травня 2026 р.

Освіта: 9 класів

Форма навчання: денна

Перелік тем для проведення письмової співбесіди у формі тестування з української мови

1. Букви й інші графічні засоби. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв **я, ю, є, ї, щ**.
2. Ненаголошені голосні, їх вимова і позначення на письмі.
3. Правила вживання апострофа.
4. Правила вживання м'якого знака.
5. Подвоєння однакових приголосних. Подовження м'яких приголосних (перед **я, ю, є, ї**).
6. Чергування приголосних звуків.
7. Спрощення в групах приголосних.
8. Правила вживання великої літери у власних назвах.
9. Правила написання слів іншомовного походження.
10. Будова слова. Способи словотворення.
11. Правопис префіксів з- (зі-, с-), роз-, без-, пре-, при-, прі.
12. Поняття про лексику. Лексичне значення слова. Однозначні і багатозначні слова.
13. Пряме і переносне значення слів.
14. Синоніми. Антоніми. Омоніми.
15. Загальна характеристика частин мови.
16. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
17. Іменники загальні й власні, конкретні та абстрактні. Збірні іменники. Рід та число іменників. Відмінювання іменників.
18. Букви -а (-я), -у (-ю) в закінченнях іменників чоловічого роду другої відміни.
19. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих прізвищ, імен по батькові.
20. Велика буква та лапки у власних назвах.
21. Правопис складних іменників.
22. Прикметник. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
23. Ступені порівняння якісних прикметників, творення їх.
24. Відмінювання прикметників.
25. Написання складних прикметників разом і через дефіс. Не з прикметниками.
26. Числівник. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
27. Відмінювання числівників.
28. Займенник. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

29. Правопис займенників.
30. Дієслово. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
31. Дієприкметниковий зворот. Розділові знаки в реченнях з дієприкметниковими зворотами.
32. Дієприслівниковий зворот. Розділові знаки при дієприслівниковому звороті й одиничному дієприслівникові.
33. Прислівник. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
34. Творення й правопис прислівників.
35. Прийменник як службова частина мови.
36. Написання похідних прийменників разом, окремо та через дефіс.
37. Сполучник як службова частина мови.
38. Написання сполучників разом та окремо.
39. Частка як службова частина мови.
40. Правопис часток не і ні з різними частинами мови.
41. Вигук як особлива частина мови. Групи вигуків за значенням.
42. Будова й види словосполучень за способами вираження головного слова.
43. Речення прості й складні, двоскладні й односкладні.
44. Головні й другорядні члени речення. Тире між підметом і присудком. Порівняльний зворот.
45. Односкладні прості речення з головним членом у формі присудка і підмета. Односкладне речення як частина складного речення.
46. Повні й неповні речення. Тире в неповних реченнях. Просте ускладнене речення.
47. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами.
48. Речення зі звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями). Розділові знаки при звертанні і вставних словах.
49. Речення з відокремленими членами. Розділові знаки при відокремлених членах речення.
50. Пряма й непряма мова. Розділові знаки при прямій мові.
51. Складне речення, його ознаки.
52. Розділові знаки між частинами складносурядного речення.
53. Основні види складнопідрядних речень. Розділові знаки між частинами складнопідрядного речення.
54. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучникових реченнях.
55. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Розділові знаки у складному реченні з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.
57. Стили мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.
58. Текст як одиниця мовлення й продукт мовленнєвої діяльності.

Організація та проведення письмової співбесіди у формі тестування

Вступне випробування на здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра – письмова співбесіда у формі тестування – проводиться не менше ніж двома членами комісії, яких призначає голова предметної комісії. Вступник виконує 12 завдань. Кожен варіант поділяється на три рівні:

- 1 (базовий) — орфографія, морфологія, правильні форми слів;
- 2 (середній) — синтаксис, визначення головних і другорядних членів речення, вставлення пропущених слів, класифікація частин мови;
- 3 (високий) — складні речення, пунктуація, синтаксичні ролі, творче висловлення.

Інформація про результати письмової співбесіди у формі тестування оголошується вступникові в день її проведення. Перескладання вступного випробування не дозволяється. Під час його проведення забороняється користуватись електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками та іншими матеріалами, якщо це не передбачено рішенням Приймальної комісії.

Критерії оцінювання відповідей вступника під час письмової співбесіди у формі тестування з української мови за 12-бальною шкалою

1–4 балів (базовий рівень)

Абітурієнт виконує завдання, що перевіряють знання орфографії та лексики на рівні розпізнавання. Правильні відповіді свідчать про мінімальне володіння матеріалом, уміння відрізнити правильну форму слова чи визначити частину мови.

5–8 балів (середній рівень)

Абітурієнт демонструє здатність застосовувати граматичні правила, розрізняти частини мови, правильно будувати речення. Виконання цього рівня показує, що знання не лише відтворюються, а й використовуються в практичних завданнях.

9–12 балів (високий рівень)

Абітурієнт володіє синтаксисом, уміє визначати види складних речень, правильно розставляти розділові знаки, а також створювати власні висловлення. Оцінювання враховує зміст, логічність, грамотність і багатство мовних засобів. Це рівень творчого застосування знань, що свідчить про високий ступінь мовної компетентності.

Базовий рівень: кожне правильне завдання = 1 бал.

Середній рівень: кожне правильне завдання = 1 бал.

Високий рівень: кожне правильне завдання = 1 бал (відкрите завдання №12 оцінюється комплексно, але теж у межах 4 балів).

Таким чином:

Виконано всі базові → 4 бали.

Виконано всі середні → ще +4 (разом 8).

Виконано всі високі → ще +4 (разом 12).

Шкала відповідності між 12-бальною системою та 200-бальною

1 бал	→ 17 балів
2 бали	→ 33 бали
3 бали	→ 50 балів
4 бали	→ 67 балів
5 балів	→ 83 бали
6 балів	→ 100 балів
7 балів	→ 117 балів
8 балів	→ 133 бали
9 балів	→ 150 балів
10 балів	→ 167 балів
11 балів	→ 183 бали
12 балів	→ 200 балів

Переведення рівнів

1–4 бали (базовий рівень) → від 17 до 67 балів у 200-бальній системі.

5–8 балів (середній рівень) → від 83 до 133 балів.

9–12 балів (високий рівень) → від 150 до 200 балів.

Кожен бал у 12-бальній системі відповідає приблизно 16,7 бала в 200-бальній.

**Зразок відповіді вступника під час письмової співбесіди у формі
тестування з української мови**

Варіант 1

Рівень 1. Базовий (1–4 бали)

1. Виберіть правильний варіант написання слова:

- а) *прем'єр-міністр*
- б) прем'єр міністр
- в) прем'єрміністр

2. Укажіть рядок, де всі слова є прикметниками:

- а) *гарний, добрий, веселий*
- б) школа, гарний, писати
- в) книжка, учень, бігти

3. Знайдіть слово з орфографічною помилкою:

- а) *щирий*
- б) *щирість*
- в) *як найщиришій*

4. Укажіть правильну форму множини:

- а) *матері*
- б) *матеря*
- в) *матери*

Рівень 2. Середній (5–8 балів)

5. Визначте головні та другорядні члени речення:

«Дідусь уважно читає книжку».

Підмет: Дідусь

Присудок: читає

Додаток: книжку

Обставина: уважно

6. Укажіть рядок, у якому запозиченими є всі слова:

- а) *директор, музей, цирк*
- б) *стіна, географія, поні*
- в) *розум, партер, альбом*

7. Знайдіть правильну відмінкову форму числівника:

- а) *п'ятдесяти*
- б) *шестидесяти*
- в) *сто сорок п'яти*

8. Визначте вид речення за метою висловлювання:

«Чи любиш ти читати?»

- а) розповідне
- б) *питальне*
- в) спонукальне

Рівень 3. Високий (9–12 балів)

9. Виберіть вид складного речення:

«Я залишився вдома, бо захворів».

- а) складносурядне
- б) *складнопідрядне*
- в) безсполучникове

10. Укажіть рядок, де правильно розставлено розділові знаки:

- а) Я знаю що він прийде.
- б) *Я знаю, що він прийде.*
- в) Я знаю що, він прийде.

11. Виберіть вислів, який не є фразеологізмом:

- а) бити по кишені
- б) бити на сполох
- в) *бити в барабан*

12. Напишіть коротке висловлення (3–4 речення) на тему «Книга — найкращий друг людини».

Книга — найкращий друг людини

Книга завжди поруч, коли потрібна порада чи підтримка. Вона відкриває перед нами нові світи, навчає мудрості й допомагає зрозуміти себе. На відміну від багатьох речей, книга ніколи не зрадить і не залишить у скрутну хвилину. Саме тому вона є справжнім другом, який веде людину до знань і духовного багатства.